

Беморликка учраган киши сабрсизлик қилмайди

12:27 / 08.01.2019 4893

بِئْسَ لِلْإِسْلَامِ أَوْلَىٰ مَنْ لَمْ يَسْوِهَ لَعَلَّ عُلَّيْ لَصَّيْبٍ نَّالِ لَحَدَّ: لَأَقْ أَوْهَنْعُ لَلِإِيضَ رَبِّ أَجْ نَع
لَأَقْف، أَهَيْفُ لَلِإِكْرَابِ أَل، يُّمُحُّ لَأُتَلَأَقْ؟ نِي فَرْزَتْ بِئِيسَ لَأُمُّ أَيُّ كَلِّ أَم: لَأَقْف
أَوْرِي دِي دَخْلَ تَبَّخُ رِي كُؤَلُ أِبْهَدِّي أَمَّ كَمَدَا يَنْبِ أَيَّ طَخُ بْهَدَّتْ أَوْهَنْعُ، يُّمُحُّ لَأِي بُّسَتِ أَل
مُلْسُ م.

Жобир розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам Умму Соибнинг хузурига кирдилар ва:

«Эй Умму Соиб, сенга нима бўлди, қалтираяпсан?» дедилар.

«Иситма! Аллоҳ уни баракасиз қилсин!» деди у.

«Иситмани сўкма. У одам боласининг хатоларини худди босқон темирнинг чиқиндисини кетказгандек кетказур», дедилар у зот».

Муслим ривоят қилган.

Мўмин-мусулмон одам ўзига етган беморликни сўкмаслиги керак. Умму Соиб розияллоҳу анҳо ўзига етган иситма касалининг шиддатига чидай олмай, уни сўкишга тушганида Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам дарҳол:

«Иситмани сўкма. У одам боласининг хатоларини худди босқон темирнинг чиқиндисини кетказгандек кетказур», деганларидан шу маълум бўлади.

Шу ерда Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг муомалаларига алоҳида эътибор бермоғимиз лозим. У зот Умму Соиб розияллоҳу анҳога «Иситмани сўкма», дейиш билан кифояланмай, балки хасталикнинг ҳикматини ҳам баён қилмоқдалар.

«У одам боласининг хатоларини худди босқон темирнинг чиқиндисини кетказгандек кетказур», демоқдалар.

Мусулмон инсон ўз гуноҳларини кетказадиган нарсани ҳам сўкиши мумкинми? Аксинча, бундай нарсага шукр қилмоғи керак бўлади.

«Ҳадис ва ҳаёт» китобидан